

DECIZIA Nr.840
din 23 iunie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.31 alin.(1)
din Ordonanța Guvernului nr.2/2001 privind regimul juridic al
contravențiilor

Publicată în Monitorul Oficial nr.525 din 26.07.2011

Augustin Zegrean	- președinte
Acsinte Gaspar	- judecător
Petre Lăzăroiu	- judecător
Mircea Ștefan Minea	- judecător
Iulia Antoanella Motoc	- judecător
Ion Predescu	- judecător
Puskás Valentin Zoltán	- judecător
Tudorel Toader	- judecător
Marieta Safta	- prim-magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art.31 din Ordonanța Guvernului nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție invocată de Sebastian Aurelian Ghiță în Dosarul nr.2.385/254/2009 al Judecătoriei Mangalia.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 19 mai 2010, pronunțată în Dosarul nr.2.385/254/2009, **Judecătoria Mangalia a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.31 din Ordonanța Guvernului nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor**, excepție invocată de Sebastian Aurelian Ghiță în dosarul menționat, având ca obiect plângerea formulată împotriva unui proces-verbal de contravenție.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că normele criticate sunt neconstituționale, deoarece restrâng liberul acces la justiție, înțeles, în cauză, ca facultate a oricărei persoane de a introduce, după libera sa apreciere și în orice termen, o plângere contravențională, implicând obligația corelativă a statului ca, prin instanța competentă, să soluționeze această cerere. În opinia autorului excepției, termenul de 15 zile prevăzut de norma criticată este disproporționat în raport cu interesul ocrotit, și nu constituie un termen rezonabil de introducere a plângerii.

Judecătoria Mangalia apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că instituirea unui termen pentru exercitarea unei acțiuni nu poate aduce atingere accesului liber la justiție și nici nu restrânge exercițiul dreptului la acțiune, întrucât orice persoană trebuie să se folosească de drepturile sale cu bună-credință, iar un astfel de termen reprezintă un termen de decădere, care presupune o sancțiune pentru cel ce nu-și exercită dreptul în termenul stabilit de lege.

În conformitate cu dispozițiile art.30 alin.(1) din Legea nr.47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr.47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art.146 lit.d) din Constituție, precum și ale art.1 alin.(2), ale art.2, 3, 10 și 29 din Legea nr.47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

În ceea ce privește obiectul excepției de neconstituționalitate, Curtea constată că, potrivit considerentelor încheierii de sesizare, cât și concluziilor scrise formulate de autorul excepției, acesta îl constituie numai dispozițiile alin.(1) al art.31 din Ordonanța Guvernului nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.410 din 25 iulie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.180/2002, cu modificările și completările ulterioare, astfel încât asupra acestor dispoziții urmează a se pronunța Curtea prin prezenta decizie.

Textul de lege criticat are următorul cuprins: "*(1) Împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii se poate face plângere în termen de 15 zile de la data înmânării sau comunicării acestuia.*"

Autorul excepției susține că aceste dispoziții legale contravin prevederilor constituționale ale art.21 - *Accesul liber la justiție*, ale art.53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, precum și prevederilor art.6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art.10 din Declarația Universală a Drepturilor Omului privind dreptul la un proces echitabil și art.14 pct.1 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra constituționalității textului de lege criticat în prezenta cauză, în raport cu critici similare.

În acest sens este, de exemplu, Decizia nr.906 din 5 decembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.55 din 24 ianuarie 2007, prin care Curtea a statuat că "în această materie, ca de altfel oriunde legiuitorul a condiționat valorificarea unui drept de exercitarea sa în interiorul unui anumit termen, nu s-a procedat în acest fel cu intenția de a restrânge accesul liber la justiție, de care, în mod evident, cel interesat a beneficiat în cadrul termenului legal instituit, ci exclusiv pentru a instaura un climat de ordine, indispensabil, în vederea exercitării dreptului constituțional prevăzut de art.21, prevenind astfel abuzurile și asigurând protecția drepturilor și intereselor legitime ale tuturor părților. De altfel, Curtea a statuat în mod constant că reglementarea de către legiuitor, în limitele competenței ce i-a fost conferită prin Constituție, a condițiilor de exercitare a unui drept, subiectiv sau procesual, inclusiv prin instituirea unor termene, nu constituie o restrângere a exercițiului acestuia, ci doar o modalitate eficientă de a preveni exercitarea sa abuzivă, în detrimentul altor titulari de drepturi, în egală măsură ocrotite. Așa fiind, termenul instituit prin textul de lege criticat are în vedere soluționarea unui eventual litigiu cu celeritate, în absența acestuia plângerea putând fi formulată oricând, fapt ce ar fi de natură a genera o stare de perpetuă incertitudine în ceea ce privește raporturile juridice stabilite printr-un proces-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii prevăzute de lege".

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția pronunțată de Curte prin decizia menționată, precum și considerentele care au fundamentat-o sunt valabile și în prezenta cauză.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art.146 lit.d) și al art.147 alin.(4) din Constituție, precum și al art.1-3, al art.11 alin.(1) lit.A.d) și al art.29 din Legea nr.47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.31 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție invocată de Sebastian Aurelian Ghiță în Dosarul nr.2.385/254/2009 al Judecătorei Mangalia.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 23 iunie 2011.